

характеръ. Тъ съ опасни раздавачи на правосъдието, понеже лесно се подкупуватъ.

Между селското население въ източния дълъ на Македония има само едно гръцко мухамеданско село, *Ляльово*, находеще се на пътя отъ Неврокопъ за Съръ. Споредъ мъстни прѣдания ляльовчани съ прѣселени отъ Халкидика въ първата четвъртина на XIX. в. Тогава тъ приели ислама за да се запазятъ отъ разорение и изтребление прѣзъ врѣме, когато се потъпквали гръцките движения¹⁾. Споредъ Иречекъ отъ гръцка влака били още помашките села *Лозникъ* и *Корникъ* въ Неврокопско²⁾. Неврокопските българи незнайатъ нищо подобно. Сега селяните отъ споменатите двѣ села говорятъ чисто български, както и другите помаци. Много е възможно, че и между мухамеданите около Кушиница Планина да има нѣкои отъ гръцка народностъ, защото въ нѣкои села знаятъ да говорятъ гръцки.

Въ западния дълъ на Македония мухамедани гръци има въ Населица и Копачаръ, които се наричатъ *валахъдесъ*³⁾. Тъ образуватъ една дълга ивица край десния брѣгъ на Бистрица. Начеватъ съ с. *Лобачово* близу до моста Смикси, образуватъ мнозинството на градецъ Лапчища, на югъ отъ него минаватъ по лѣвия брѣгъ на Бистрица и образуватъ част отъ населението на паланката Шатища, продължаватъ до градецъ Гребена, населяватъ много села край Гребенската рѣчица дори до устието ѝ, минаватъ втори пътъ на лѣвия брѣгъ на Бистрица, дѣто населяватъ част отъ паланката *Венче*, голъмото село *Торище* и още нѣкои незначителни селца. На западъ отъ градецъ Гребена има още въ нѣкое село по малко валахъди.

Споредъ свѣдѣния, събрани отъ Верковича, потурчането на тия гръци станало прѣзъ втората половина на XVIII. в.⁴⁾. Ние знаемъ, че цѣлиятъ той край е билъ опустошенъ много злѣ отъ Али Паша. Около 1780 г. градецътъ Гребена е билъ окончателно разиспанъ. Вмѣсто 2000 жители, които ималъ по-прѣди, Пукевицъ заварилъ въ 1806 г. едва 150⁵⁾. Прѣзъ тия тежки години на разорение трѣба да е ставало и потурчане.

¹⁾ *** Пътуванье по долинѣ на Струма, Места и Брѣгалница, Сб. М. XIII. 353.

²⁾ Иречекъ, Кн. България, I. 134.

³⁾ Верковичъ, Топограф.-этнограф. очеркъ Македоніи, 171, 178, 199; Weigand, Die Aromunen, I. 128—129.

⁴⁾ Верковичъ, Топограф.-этнограф. очеркъ Македоніи, 178.

⁵⁾ Pouqueville, Voyage de la Grèce II. 496.